

Ι.Μ. Δημητριάδος: Άδικη η εκδίωξή μας από το δημόσιο

/ [Επικαιρότητα](#)

“Όλοι μαζί οι κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος ἀποφασίσαμε νά συντάξουμε καί νά παραδώσουμε στή δημόσια κοινή γνώμη ἕνα κείμενο πού ἐκφράζει τίς ἀπόψεις μας γιά τήν ἐπικείμενη ἐπιχείρηση ἀνασυγκροτήσεως τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας μέ τήν Πολιτεία” ο ἐν ᾧψει τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, διότι ἔχουμε βαθύτατη συναίσθηση ὅτι εἴμαστε δημόσιοι λειτουργοί καί εἶναι ὑποχρέωσή μας νά ἐνημερώσουμε τοὺς ποιμαινομένους μας γιά τίς θέσεις τῶν ἀνθρώπων πού θεωροῦν πατέρες καί καθοδηγητές τους. Αὐτές τίς σκέψεις τίς παραδίδουμε στοὺς ἐντολοδόχους τοῦ λαοῦ, οἱ ὅποιοι εἶναι οἱ βουλευτές μας καί οἱ δημόσιοι ἄρχοντες τοῦ τόπου, γιά νά τίς λάβουν ὑπόψη τους, μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά πράξουν ὅ,τι εἶναι σωστό καί τίμιο, μέ βάση τήν εὐθύνη πού ἀνέλαβαν ἀπέναντί

μας ως άνθρωποι που ασκούν την δημοκρατική εξουσία πάνω μας.

Σχετικά λοιπόν με τις ζυμώσεις των τελευταίων ημερών, που θορύβησαν και έθλιψαν τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, έχουμε νά δηλώσουμε τά ἑξῆς:

1. Ἡ Ἑλλάδα ἦταν καί παραμένει ἓνα κράτος δυνατό καί ἀνεξάρτητο, πού ἀποτελεῖται στήν πλειοψηφία του ἀπό ὀρθόδοξους χριστιανούς, βαπτισμένους καί ἐνταγμένους ἐλεύθερα στήν Ὀρθόδοξη Ἀνατολική Ἐκκλησία. Ὅλες οἱ ὑπόλοιπες θρησκευτικές ὁμάδες πού κατοικοῦν στήν Ἑλλάδα ἀπολαμβάνουν τήν θρησκευτική τους ἐλευθερία, ἀσκοῦν τά δικαιώματα τῆς πίστεώς τους ἀπρόσκοπτα καί χαίρονται τήν προστασία πού προσφέρει ἡ δημοκρατία μας, διότι αὐτό ἐπιβάλλει ὁ ἑλληνικός πολιτισμός, τό ἥθος τοῦ Εὐαγγελίου καί τό Σύνταγμα τῆς χώρας, πού τά ἀκολουθοῦν πιστά ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες. Ὁ ρατσισμός ἀπάδει τῶν Ἑλλήνων καί τῶν ὀρθόδοξων χριστιανῶν. Ὡς ἐκ τούτου, εἶναι ἀνώφελη καί ἐπικίνδυνη ἡ ἀναθεώρηση τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος. Ἐπιπλέον, ὁ χαρακτηρισμός τῆς χώρας ὡς «οὐδετερόθρησκης» ἀφήνει τό περιθώριο σέ κάθε εἶδους περιθωριακή ὁμάδα νά θίγει τά δικαιώματα καί τούς τόπους λατρείας τῶν Ἑλλήνων χωρίς καμία ἐπίπτωση. Ἡ ἐλευθερία εἶναι δικαίωμα, ἀλλά πῶς θά προστατευθεῖ ἀπό τήν ἀσυδοσία τό κοινωνικό σύνολο καί μάλιστα τό πιό εὐαίσθητο κομμάτι του, πού εἶναι ἡ νεολαία;

2. Ἡ οἰκογένεια εἶναι ἡ πιό σταθερή βάση πάνω στήν ὁποία πατάει κάθε κοινωνία γιά νά προχωρήσει στήν πρόοδο. Κάθε ἀλλαγὴ τοῦ χαρακτήρα τῆς οἰκογένειας φέρνει ἐρωτηματικά καί ἀνασφάλειες, διαχωρισμούς καί ὁμαδοποιήσεις, ὀπτικές καί προοπτικές πού περισσότερο φρενάρουν τούς ἀνθρώπους στήν ἐξέλιξή τους παρά τούς βοηθοῦν νά προχωρήσουν μπροστά. Ὄταν οἱ ἄνθρωποι ταλαιπωροῦνται ἀπό τίς προσωπικές τους ἐπιλογές, πῶς μποροῦν νά ἐργασθοῦν γιά τήν κοινὴ προκοπή; Ἡ διάλυση τῶν ἡθῶν δέν εἶναι πρόοδος καί ἐλευθερία. Ὅπως ἀπέδειξε ἡ ἐμπειρία ἄλλων κοινωνιῶν, ἡ διάλυση τῶν ἡθῶν φέρνει τόν θρίαμβο τοῦ ἐγωισμοῦ καί τῆς ἐπιθυμίας καί βοηθάει στήν ἄνθιση τῆς βίας καί στήν ἐπιβολή τῆς σήψης καί τῆς παρακμῆς. Ἡ οἰκογένεια εἶναι δικλίδά ἀσφαλείας καί πυλώνας προόδου πού δέν πρέπει νά θιγεῖ. Οἱ ὁποιοσδήποτε ἰδιαιτερότητες, οἱ προσωπικές ἐπιλογές καί ὅλες οἱ μορφές συγκατοίκησης μποροῦν νά γίνονται σεβαστές καί νά προστατεύονται. Δέν πρέπει, ὅμως, μέσ' ἀπὸ τό Σύνταγμα νά προβάλλονται καί νά ἐμπνέονται ὡς πρότυπα, διότι αὐτό θέτει τήν οἰκογένεια στό πλαίσιο μίας ἀκόμη ἐπιλογῆς καί ὄχι ὡς τόν ἀσφαλὴ δρόμο καί τό ἀνώτερο πρότυπο γιά τήν ἰσοροπία, τήν εὐτυχία καί τήν προκοπή τῶν μελῶν της.

3. Ὅλο τό πλαίσιο τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας – Πολιτείας εἶναι πλέον ξεκάθαρο στήν Ἑλλάδα μέ τούς διακριτοὺς ρόλους τους. Ἡ ἀπέκδυση τοῦ ὀρθόδοξου μανδύα ἀπὸ τήν Πολιτεία δέν θά θίξει τήν Ἐκκλησία. Θά θίξει, ὅμως, τήν συνεκτικότητα τοῦ

λαοῦ καί τήν πορεία τῆς κοινωνίας. Θά θίξει τήν ὁμόνοια τοῦ λαοῦ, τά ἤθη καί τίς συνήθειες, τά ἐργασιακά δικαιώματα καί πολλές ἀκόμη λεπτομέρειες τοῦ δημόσιου βίου καί τῆς ἐλληνικῆς ὑπόστασης. Στή δημοκρατία προστατεύονται οἱ λίγοι, χωρίς νά θίγονται οἱ πολλοί. Ὅταν, γιά νά προστατέψουμε τούς λίγους, καταργοῦμε τά κεκτημένα τῶν πολλῶν, τότε πρέπει νά κάνουμε λόγο γιά ἄλλου εἴδους πολίτευμα, ὄχι ὅμως γιά δημοκρατία.

4. Ἡ διευθέτηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας εἶναι κάτι πού ἀφορᾷ τήν Ἐκκλησία. Καμία ἀρμοδιότητα τῆς Πολιτείας δέν δικαιολογεῖ τήν παρέμβασή της στή διαχείριση καί στήν ὀργάνωση τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΝΠΔΔ, ἐξαιτίας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνθρώπων πού την ἀπαρτίζουν, δηλ. ἐπειδὴ εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ λαοῦ καί ὄχι ἐξαιτίας τῆς παρουσίας πού κατέχει. Ἡ Ἐκκλησία χάρισε τό σύνολο σχεδόν τῆς παρουσίας της στήν Πολιτεία ἀπό ἀγάπη γιά τόν Ἑλληνικό λαό καί εἶναι σκληρό τώρα νά εἰσπράττει τήν ἀχαριστία καί τήν ἀπαξίωση. Ἡ ἐναπομείνασα παρουσία τῆς Ἐκκλησίας ἐξυπηρετεῖ τό κοινωνικό της ἔργο καί τήν συνεχιζόμενη προσφορά της πρὸς τούς ἀνθρώπους, κάτι πού ἀναγνωρίζεται ἀπερίφραστα καί ἀναντίρρητα ἀπό τούς πάντες. Ἐνα κράτος πού ἀδυνατεῖ, πλέον, νά παίξει τόν δικό του κοινωνικό ρόλο, δέν εἶναι ἔξυπνο νά ἐμποδίζει καί τήν Ἐκκλησία νά δώσει στούς ἀνθρώπους τήν δική της κοινωνική προσφορά! Τά τελευταῖα ἐμπόδια γιά τήν ἐξαθλίωση στήν Ἑλλάδα τά βάζει, πλέον, μόνο ἡ Ἐκκλησία. Ἀνεξάρτητα ἀπό τήν πίστη τους, ὅλοι οἱ πολιτικοί ὀφείλουν νά τό θυμοῦνται αὐτό.

5. Ὡς κληρικοί δέν ἀρνούμαστε τήν ὁποιαδήποτε θυσία ὑπέρ τῆς Ἑλλάδος. Ἄν ἡ ἀποχώρησή μας ἀπό τήν Ἑνιαία Ἀρχή Πληρωμῆς διευκολύνει τή χώρα νά δραπετεύσει ἀπό τήν κρίση, ἅς τήν κάνουμε! Γνωρίζουμε, ὅμως, ὅλοι πολύ καλά ὅτι δέν πρόκειται νά συμβεῖ κάτι τέτοιο... Εἶναι, πλέον, σίγουρο πῶς ἡ παρούσα συζήτηση καί ἡ ἐπιχειρούμενη ἐξέλιξη ἐξυπηρετοῦν συγκεκριμένα μικροκομματικά συμφέροντα καί ταπεινές ψηφοθηρικές ἐπιδιώξεις. Ἀρνούμαστε ἐμεῖς νά γίνουμε τό ἐργαλεῖο τῆς ταπεινῆς φιλοδοξίας κάποιων καί νά μεταβληθοῦμε σ' ἓνα ἀπλό ἐπιχείρημα ἐνός διαλόγου πού ἀνέκυψε χωρίς οὐσιαστικό λόγο καί χωρίς τή διάθεση νά λυθοῦν τά ἀληθινά προβλήματα τοῦ τόπου.

6. Ἡ μισθοδοσία ὅλων τῶν κληρικῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀναφαίρετο δικαίωμά τους χάριν τῆς ἐργασίας, τῆς ἀποστολῆς καί τῆς προσφορᾶς τους. Ἐμεῖς, οἱ κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ζητοῦμε ἀπό τήν ἡγεσία τῆς Πολιτείας καί τῆς Ἐκκλησίας τή Συνταγματική κατοχύρωση τῆς μισθοδοσίας μας ἀπό τήν τήν Ἑνιαία Ἀρχή Πληρωμῆς καί ὄχι τήν ἀποχώρησή μας ἀπ' αὐτή. Ἡ παρούσα κατάσταση δίνει, πλέον, τό δικαίωμα καί τήν ἀφορμή νά διεκδικήσουμε δυναμικά τή δημοσιουπάλληλική μας ιδιότητα, διότι,

πρῶτον, ἐργαζόμαστε ὡς ὑπάλληλοι ἐνός ΝΠΔΔ, δεύτερον, ἐργαζόμαστε γιά τό κοινωνικό σύνολο καί γιά τήν εὐημερία τῆς χώρας καί ὄχι γιά τούς ἑαυτούς μας, τρίτον, ἡ προσφορά μας ἔχει ἱστορική πορεία καί βάθος πολλῶν αἰώνων, τέταρτον, λειτουργοῦμε γιά ἕναν λαό πού στή μεγαλύτερη πλειοψηφία του θρησκεύει καί μᾶς ἀποζητάει, ἔστω καί περιστασιακά στή ζωή του, πέμπτον, εἴμαστε ἐξίσου θρησκευτικοί λειτουργοί ὅπως οἱ κληρικοί ἄλλων θρησκειῶν πού πληρώνονται κανονικά ἀπό τό δημόσιο καί κανεῖς δέ διανοήθηκε νά θίξει τό καθεστῶς αὐτό. Δέν ὑπάρχει, λοιπόν, κάποιος λόγος νά θιγεῖ ἡ δική μας μισθοδοσία, ὅταν αὐτό δέν συμβαίνει μέ καμία ἄλλη θρησκευτική μειονότητα τῆς Ἑλλάδος. Πόσο ἀστεῖο ἀκούγεται νά μένουν ἄθικτοι οἱ κληρικοί τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων καί νά ἀποβάλλονται ἀπό τήν Ἑνιαία Ἀρχή Πληρωμῆς οἱ κληρικοί τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος!

7. Ἡ δημοσιοὑπαλληλική ιδιότητα δέν εἶναι ντροπή γιά τόν ἱερέα, διότι, πρῶτον, δέν εἶναι ντροπή γιά κανέναν τίμιο δημόσιο ὑπάλληλο, δεύτερον, δέν ἐγκλωβίζει τήν ἱερωσύνη σέ κοσμικούς κανόνες καί ὠράρια, ἀλλά τήν ἀφήνει νά λειτουργήσῃ ὅπως καί ἄλλες ὑπηρεσίες πού χρησιμοποιοῦν ἐνστόλους μέ τά δικά τους διακριτικά χαρακτηριστικά καί τρίτον, εἶναι μία ἐλάχιστη ἔνδειξη εὐχαριστίας καί τιμῆς τῆς κοινωνίας πρός τούς ἀνθρώπους πού ἐργάζονται συντονισμένα καί ἀκούραστα γιά τήν εὐημερία καί τή σταθερότητα τοῦ κοινωνικοῦ ἱστοῦ τῆς χώρας. Ἄν ἡ πολιτεία ἀνταμείβει μέ δημόσιες θέσεις ἀνθρώπους πού ἔχουν ἐξαιρετικές ἐπιδόσεις στόν τομέα τους (ἀθλητές, ἐπιστήμονες κ. ἄ.), εἶναι στοιχειῶδες καθῆκον της νά τό κάνει αὐτό καί μέ τούς ἱερεῖς, διότι σ' αὐτούς ὀφείλει τήν πνευματική της ποιότητα καί τήν ἰδιοπροσωπία της στό σύνολο τῶν κρατῶν τοῦ πλανήτη.

8. Εἶναι ἄδικο καί ψευδές ἡ δική μας ἐκδίωξη ἀπό τήν Ἑνιαία Ἀρχή Πληρωμῆς νά χρησιμοποιεῖται γιά λαϊκισμούς καί ψηφοθηρικές ἐπιδιώξεις μέ τήν ἐξαγγελία πρόσληψης δέκα χιλιάδων δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἐάν ὑπάρχουν αὐτές οἱ δέκα χιλιάδες θέσεις ἐργασίας, γιατί δέν δίνονται μέχρι σήμερα στούς ἀνθρώπους; Ἐάν ἐμεῖς δέν εἴμαστε δημόσιοι ὑπάλληλοι, ποιές θέσεις τοῦ δημοσίου θά ἐλευθερωθοῦν, γιά νά δοθοῦν σ' αὐτούς πού πρόκειται νά προσληφθοῦν ἀντί ἡμῶν, πού θ' ἀπολυθοῦμε; Ἄρα αὐτό τό πυροτέχνημα ἀπό ἐπίσημα κυβερνητικά χεῖλη ἀναγνωρίζει ἀτύπως ὅτι ἐμεῖς δέν εἴμαστε ἀπλῶς θρησκευτικοί λειτουργοί, ἀλλά καί δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀφοῦ τίς δικές μας θέσεις θέλουν νά πάρουν γιά νά τίς δώσουν σέ ἄλλους ἐργαζομένους.

9. Τώρα πιά εἶναι εὐκαιρία νά ἀπεγκλωβιστεῖ ἡ συζήτηση γιά τή μισθοδοσία τῶν ἱερέων ἀπό τή σχέση της μέ τήν ἀρπαγή τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἀπό τό κράτος. Ἐμεῖς δέν θέλουμε νά πάρουμε αὐτά πού χρωστάει ἡ Πολιτεία στήν

Ἐκκλησία. Ἐμεῖς θέλουμε νά θεωρούμαστε κομμάτι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, διότι αὐτό εἴμαστε. Εἴμαστε ζωντανό κομμάτι τοῦ λαοῦ καί γι' αὐτόν ἐργαζόμαστε. Δέν εἴμαστε ἀργόσχολοι, πού περιμένουν νά ἀπολαύσουν τά κληρονομικά τους δικαιώματα ἀπό μία περιουσία πού κάποτε ἀρπάχτηκε ἢ δωρήθηκε. Εἴμαστε κανονικά ἐργαζόμενοι, ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐργαζόμενοι. Προσφέρουμε τά ταλέντα, τίς γνώσεις, τή φιλοτιμία καί τόν ζῆλο μας γιά τή σταθερότητα τῆς Ἑλλάδος καί γιά τή διακονία τοῦ λαοῦ. Μία χώρα πού ἀπολαμβάνει τή ζωντανή παρουσία τῶν κληρικῶν της καί τά ἀνυπολόγιστα ὀφέλη ἀπό τήν παρουσία αὐτή, δέν εἶναι κακό νά ἀναλάβει τή στοιχειώδη συντήρησή τους.

Μέ τήν ἐλπίδα ὅτι οἱ παραπάνω σκέψεις θά τύχουν τῆς δεούσης προσοχῆς ἀπό τούς δημόσιους λειτουργούς τῆς περιοχῆς μας καί θά συμβάλλουν, ἔστω καί ἐλάχιστα, στόν ἀνακύψαντα διάλογο, διατελοῦμε μετὰ τῆς δεούσης τιμῆς.

Ἄπαντες οἱ κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος